Kunstroute
Rotterdam

van Price naar Price

DKOR

SCULPTURE INTERNATIONAL ROTTERDAM

KUNSTHAL ROTTERDAM

De plattegrond met de route staat in het midden van dit boekje.
The map with the route is in the middle of this booklet.

Kunstroute Rotterdam
VAN PRICE NAAR PRICE

Deze wandeling langs kunst in de openbare ruimte in het centrum van Rotterdam voert de bezoeker van het beeld *Reaching Out*, dat vanaf de Kunsthal als het ware de bezoekers van de tentoonstelling van Thomas J Price uitzwaait, naar zijn beeld *Moments Contained* op het Stationsplein. Of loop de route andersom: vanaf het Stationsplein, naar de Kunsthal toe.

In zijn sculpturen gaat het Price om erkenning in de huidige samenleving en confronteert hij ons met stereotypen rondom representatie en identiteit in traditionele standbeelden, zoals die ook op deze route staan.

Deze kunsthistorische tijdreis laat zien hoe divers de opvattingen van kunstenaars over de menselijke figuur zijn geweest en hoe ze spelend met beeldtalen de kijker wat 'mentaal huiswerk' meegaven. Dit artistiek uitdagende gezelschap is een kleine staalkaart van de bijzondere Rotterdamse beeldencollectie.

This walking tour explores art in the public space in the city centre of Rotterdam. It begins with Thomas J Price's sculpture *Reaching Out* — waving visitors of the artist's Kunsthal exhibition goodbye, as it were — and ends with his sculpture *Moments Contained* on the square in front of Central Station. Of course it can also be walked the other way around: from Central Station to the Kunsthal.

Zooming in on questions of acknowledgment in contemporary society, Price's sculptures confront us with the stereotypes of representation and identity often conveyed by traditional sculptures, like the ones included in this route.

This art-historical journey through time shows how artists have used a wide variety of approaches to the human figure for their artworks and highlights how they played with visual language to give the spectator some 'mental homework'. This artistically challenging selection is only a small sample of Rotterdam's extraordinary sculpture collection.

1. Thomas J Price
REACHING OUT (2020)

Standbeelden zijn vaak heldhaftig, statig passend bij de eeuwigheid. Maar die van Price staan er achteloos bij, zoals deze vrouw die blijkbaar even haar telefoon moest checken. Het is een doodgewone vrouw bovendien, in joggingbroek. Dat is niet zomaar. Sinds een paar jaar liggen standbeelden van generaals, slavenhouders en andere historische figuren onder vuur. Als tegenwicht pleit Price met zijn beelden voor meer gelijkheid: ook gewone mensen verdienen zichtbaarheid.

Voor die democratisering dient deze *everywoman* en tegelijk is ze zo geïsoleerd dat ze ons, toeschouwers, niet opmerkt. Toch communiceert ze volgens de titel wel met de wereld, of denkt dat te doen. Price wil dat mensen zich in zijn kunst herkennen en aangezien we allemaal steeds op onze telefoon zitten, moet dat hiermee lukken.

Statues are often heroic, solemnly appropriate for all eternity. Contrastingly, Price's statues are just casually standing there, like this woman who apparently had to check her phone. This is furthermore a perfectly ordinary woman, dressed in sweatpants. And that is not without reason. Over the past few years statues of generals, enslavers, and other historical figures have been increasingly criticised. In response to this, Price uses his sculptures to argue in favour of more equality: ordinary people also deserve to be visible.

This 'everywoman' is an attempt to realise this democratisation, but at the same time she is so isolated that she does not notice us, the spectators. And yet, according to the title, she is communicating with the world, or she at least thinks she is. Price wants people to recognise themselves in his art, and since all of us are constantly looking at our phones these days, this statue will certainly do the job.

2. Pipilotti Rist
HET LEVEN VERSPILLEN AAN JOU (2021)

De Zwitserse kunstenaar Pipilotti Rist ontleende haar naam aan Pippi Langkous, omdat ook zij de wereld op een speelse manier wil onderzoeken. Ze doet dat met videokunst, binnen en buiten musea, grappig of juist zinderend sensueel. Die sensualiteit heeft ze hier doorvertaald naar een organische beeldtaal waarin vormen van de natuur worden afgewisseld met abstracte patronen. Een kleurendouche, aldus Rist, of een elektronisch stedelijk vreugdevuur.

De videobeelden komen uit een vreemdvormige lichtmast die zelf een combinatie van plant en dier is. Gespiegeld in het Depot ontstaat door deze projecties een magische plek, waar mensen graag rondhangen. Stap uit je privébubbel en kom samen, wil Rist daarmee zeggen, kom dansen in dit kleurige licht. Dat begint met zonsondergang en net als bij Assepoester stopt de magie om middernacht.

Swiss artist Pipilotti Rist derived her name from Pippi Longstocking because, much like her, she enjoys exploring the world in a playful way. She does so with the help of video art, both inside and beyond the museum, and either humorous or swelteringly sensual. Here she expresses that sensuality in an organic visual language in which natural shapes alternate with abstract patterns. ‘A shower of colours’, according to Rist, or ‘an electronic urban bonfire’.

The video images are projected by an oddly shaped light tower that in itself is a combination of plant and animal. Mirrored in the Depot these projections create a magical place that people enjoy hanging around in. It is Rist’s way of saying: Step out of your private bubble and come together — come dance in this colourful light! The lights are illuminated at sunset and just like in Cinderella’s story, the magic stops at midnight.

• Museumpark 20

3. Pablo Picasso & Carl Nesjar
SYLVETTE (1970)

Iemand die tegelijk opzij én naar voren kijkt: dat kan alleen in een kubistisch kunstwerk. Dit ontwerp komt dan ook van Picasso. Hij was in de zeventig toen hij de twintigjarige Sylvette David portretteerde in minstens veertig tekeningen, schilderijen en installaties. Door deze invloedrijke serie verschenen veel hoge paardenstaarten in het Parijse modebeeld van de jaren 1950.

Het idee voor een Rotterdamse driedimensionale *Sylvette* ontstond doordat Picasso gecharmeerd raakte van de betontechniek van de Noorse kunstenaar Nesjar, die zandstralend zwarte lijnen blootlegde. Zo zou Rotterdam een reusachtige *Sylvette* krijgen voor in een park, maar de bevolking wilde geen knots van een kubistisch oftewel 'mismaakt' meisje. Er kwamen honderden boze brieven tegen 'Picasso's totempaal' en daarop belandde ze uiteindelijk in de stad, slechts 7 in plaats van 22 meter hoog.

Someone who is simultaneously looking to the side AND the front? That can only happen in a cubist artwork. Unsurprisingly, this work was designed by Picasso. He was in his seventies when he captured the likeness of the twenty-year-old Sylvette David in at least forty drawings, paintings, and installations. Due to this influential series high ponytails became extremely fashionable in 1950s Paris.

The idea for a three-dimensional version of *Sylvette* in Rotterdam arose when Picasso became fascinated by the Norwegian artist Nesjar's concrete sculpting method, with black lines exposed through sandblasting. Initially a giant *Sylvette* would be erected in a Rotterdam park. The local residents, however, were against the placement of such a gargantuan cubist, i.e. 'disformed', girl. Hundreds of angry letters arrived in protest of 'Picasso's totem pole', and for that reason she eventually ended up in the city, measuring only 7 instead of 22 metres high.

• Westersingel 83

4. David Bade
ANITA (2001)

Op een centraal punt, zoals dat klassieke buitenbeelden betaamt, staat deze artistieke ode aan de vrije expressie. Kunstenaar David Bade maakt vaak extravagante explosies van kleur en vorm, van karton en gevonden materialen. Maar dat houdt het niet in de openbare ruimte. Dus werd dit beeld in purschuim en staal uitgevoerd, in een fabriek die normaliter beelden maakt voor Disneyparken. Daar wisten de arbeiders er wel een naam voor: *Geile Anita*. De kunstenaar besloot die, in gekuiste vorm, aan te houden.

Zo werd deze puinzak vol uitstekende emmers onverwacht een vrouwfiguur. Ruw en onsamenhangend is het een gekkigheid die past bij de straatcultuur van het aangrenzende skatepark en bij de dynamiek van het langsrazende verkeer – waardoor *Anita* na een aanrijding al eens behoorlijk gerestaureerd moest worden.

This artistic ode to free expression was placed in a central location that is, after all, perfect for classical outside sculptures. The artist David Bade often makes his extravagant explosions of colour and shape from cardboard and found materials. But these are unsuitable for the public space. This sculpture was therefore executed in polyurethane foam and steel at a factory that usually makes objects for Disney parks. The factory workers named her *Horny Anita*. The artist decided to keep the name, albeit a censored version of it.

And that is how this rubble sack filled with protruding buckets unexpectedly became a woman's figure. Rough and incoherent, this folly fits in wonderfully well with the street culture of the adjacent skate park and the dynamics of the traffic racing by. The latter incidentally resulted in a collision with *Anita*, after which she needed a thorough restoration.

5. Paul McCarthy
SANTA CLAUS (2001)

Nee, het is geen kerstboom die deze *Santa Claus* vasthoudt. De bevolking schonk de bijnaam *Kabouter Buttplug* aan dit beeld dat de gemeente had aangekocht om op straat te zetten, maar dat destijds een felle discussie over fatsoen veroorzaakte. Vanwege deze rel werd het tijdelijk weggezet op de binnenplaats van Museum Boijmans Van Beuningen. En dat terwijl het ironische beeld als kritiek op het consumentisme juist in een winkelstraat thuishoorde.

Dat het daar uiteindelijk toch belandde, kwam doordat *Santa* inmiddels reuzepopulair was geworden bij de winkeliersvereniging. Tot de komst van Price' *Moments Contained* was het misschien wel hét meest gefotografeerde beeld van Rotterdam.
De term buttplug, voorheen niet bij iedereen bekend, raakte ingeburgerd. Winkeliers bedachten een bijpassende kerstversiering: in december hangen boven de Oude Binnenweg allemaal feestelijke buttplugjes.

No, this *Santa Claus* is not holding a Christmas tree. Acquired by the municipality to be displayed on the street, this sculpture was nicknamed the *Butt Plug Gnome* by the general public and, at that time, caused a fiery debate about decency. Because of all the commotion it was temporarily put aside in the courtyard of Museum Boijmans Van Beuningen, even though this ironic sculpture, with its criticism on consumerism, actually belonged in a shopping street.

Due to its immense popularity with the shopkeepers' association, *Santa* eventually ended up there after all. Until the arrival of Price's *Moments Contained*, it was probably Rotterdam's most frequently photographed sculpture. The previously rather obscure term 'butt plug' became widely known. Shopkeepers came up with matching Christmas decorations: each December lots of little festive butt plugs are displayed all over Oude Binnenweg.

• Eendrachtsplein

6. George Rickey
TWO TURNING VERTICAL RECTANGLES (1971)

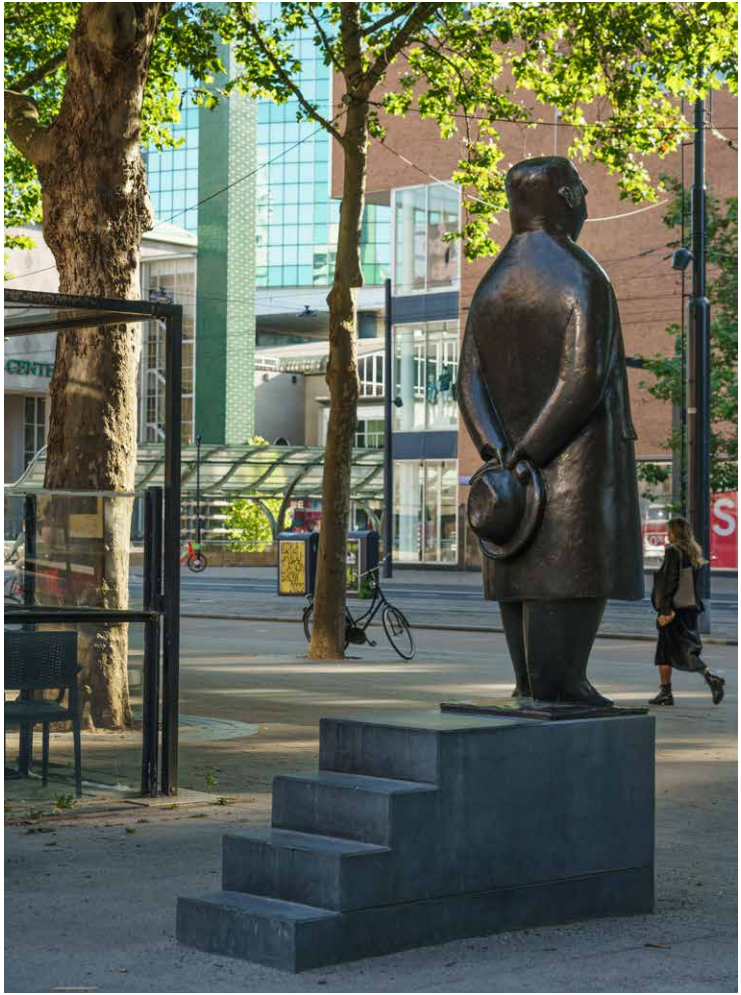
De geometrische metaalplastieken die *minimal artists* in de jaren 1960 maakten, waren communicatiever bedoeld dan je zou denken. Zeker kinetische kunst zoekt contact met de toeschouwer. Die maakt de artistieke ervaring af, door erlangs te lopen en zich te verhouden tot de bewegende vormen.

Dat geldt ook voor dit kunstwerk: het glanst in de zon, toont weerkaatsende wolken en danst naar je toe. Soms kwam er te veel contact: na een aanrijding door een vrachtwagen zijn paaltjes neergezet. En nu mensen langer worden, was men bang dat bijvoorbeeld een kindje op de schouders van een ouder eraf gemept kon worden. Om zulk contact te vermijden is het beeld onlangs verhoogd.

The geometric metal sculptures made by minimal artists in the 1960s were meant to be more communicative than you might suspect. Especially kinetic art attempts to engage with the spectators. They are necessary to complete the artistic experience: walking past the work and relating to its changing shapes.

The same applies to this artwork: it glistens in the sun, reflects the clouds, and dances towards you. At a certain point, however, there was a bit too much contact: after a collision with a lorry it had to be cordoned off by bollards. And with people becoming increasingly taller there was also a fear that it would, for instance, knock a small child from its parent's shoulders. In order to prevent such contact, the sculpture was recently raised.

• Binnenwegplein

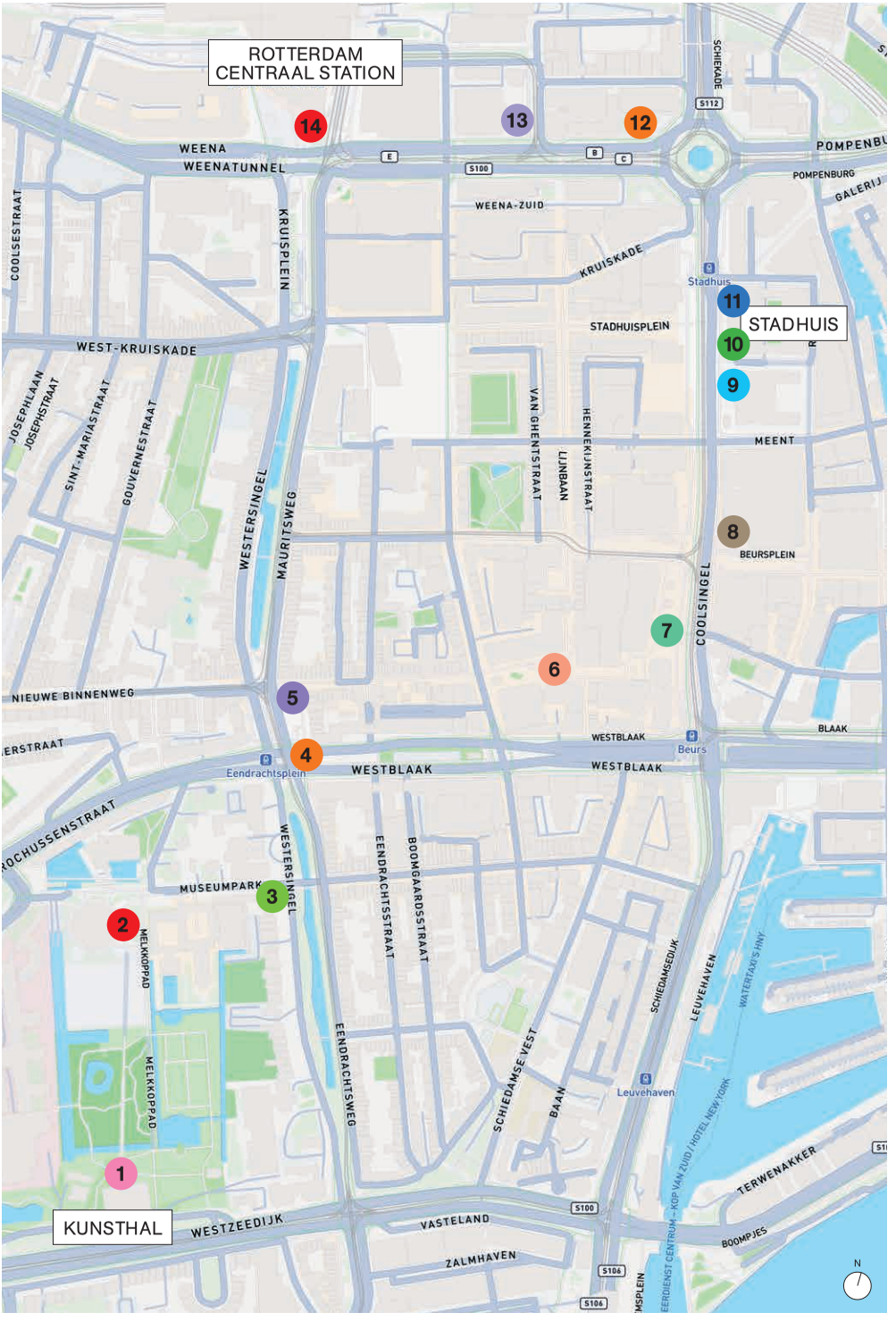
7. Oswald Wenckebach
MONSIEUR JACQUES (1959)

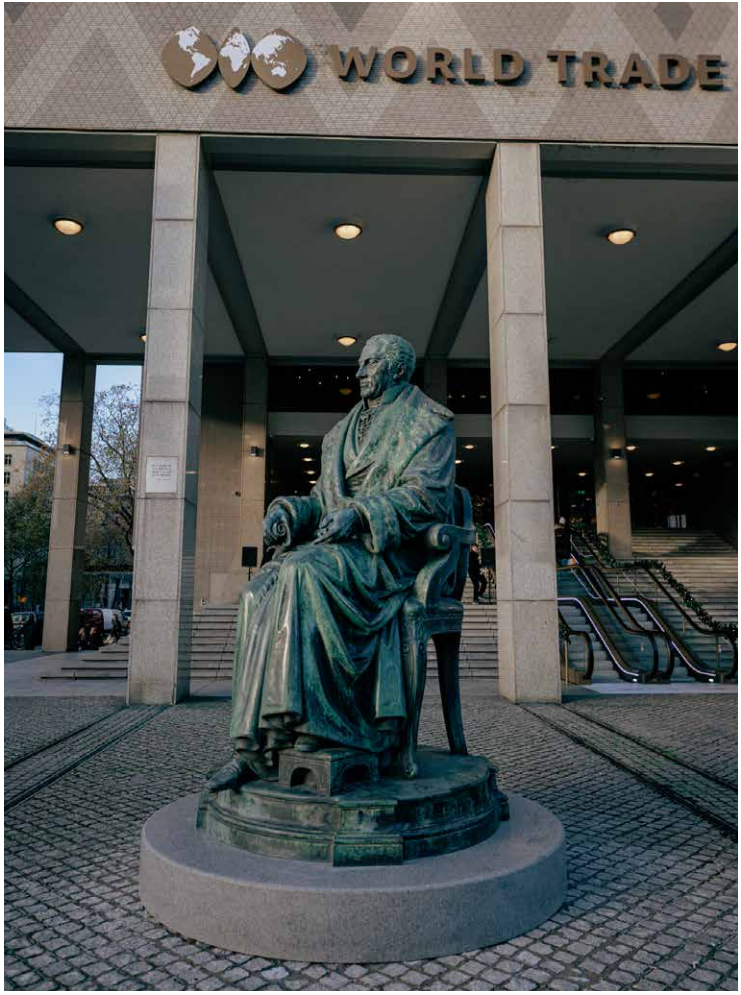
Moments Contained van Price is zeker niet het eerste buitenbeeld van een doodgewone persoon. Deze *Monsieur Jacques* is een stereotypering van een gewone burgerman. Zo zag je ze veel in 1959, in regenjas en met het soort hoed dat hij in zijn handen houdt. Gestileerd en zonder details is hij meer jasvorm dan mens. Met zijn borst vooruit en geheven kin staat hij er zelfvoldaan bij maar niet arrogant, eerder aimabel.

Deze vriendelijke man hoort in een serie van Wenckebach die ook nog een *Jacques met vakantie* en *Jacques met zorgen* maakte – hier zijn die zorgen er niet. Deze tevreden Jacques is zelfs expres op een trappetje gezet, zodat hij nog beter om zich heen kan kijken naar de drukte van de stad.

Price's *Moments Contained* is certainly not the first outside sculpture depicting an ordinary person. This *Monsieur Jacques* is a stereotypical man from the middle classes. Dressed in a raincoat and wearing the same sort of hat *Monsieur Jacques* is holding in his hand, men like these were everywhere in 1959. Stylised and without details he is perhaps more coat-shaped than human. With his chest forward and chin up, he looks self-satisfied, although more amiable than arrogant.

This friendly man is part of a series by Wenckebach which also includes *Jacques on Holiday* and *Worrying Jacques*. There are no worries here; this contented Jacques has even been put on top of some steps to give him a better view of the city's hustle and bustle.

ROTTERDAM CENTRAAL STATION
STADHUIS
KUNSTHAL
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
WEENA
WEENATUNNEL
WEENA-ZUID
KRUISPLEIN
KRUISKADE
STADHUISPLEIN
Stadhuis
WEST-KRUISKADE
COOLSESTRAAT
JOSEPHLAAN
JOSEPHSTRAAT
SINT-MARIASTRAAT
GOUVERNESTRAAT
WESTERSINGEL
MAURITSWEG
VAN GHENTSTRAAT
LIJNBAAN
HENNEKIJNSTRAAT
MEENT
BEURSPLEIN
COOLSINGEL
NIEUWE BINNENWEG
WESTBLAAK
Eendrachtsplein
Beurs
BLAAK
ROCHUSSENSTRAAT
MUSEUMPARK
MELKKOPPAD
EENDRACHTSSTRAAT
EENDRACHTSWEG
BOOMGAARDSTRAAT
SCHIEDAMSEDIJK
SCHIEDAMSE VEST
BAAN
LEUVEHAVEN
Leuvehaven
WATERTAXI'S HNY
TERWENAKKER
BOOMPJES
WESTZEEDIJK
VASTELAND
ZALMHAVEN
POMPENBURG
GALERIJ
SCHIEKADE
S100
S106
S112
N

8. Jozef Geefs
GIJSBERT KAREL VAN HOGENDORP (1867)

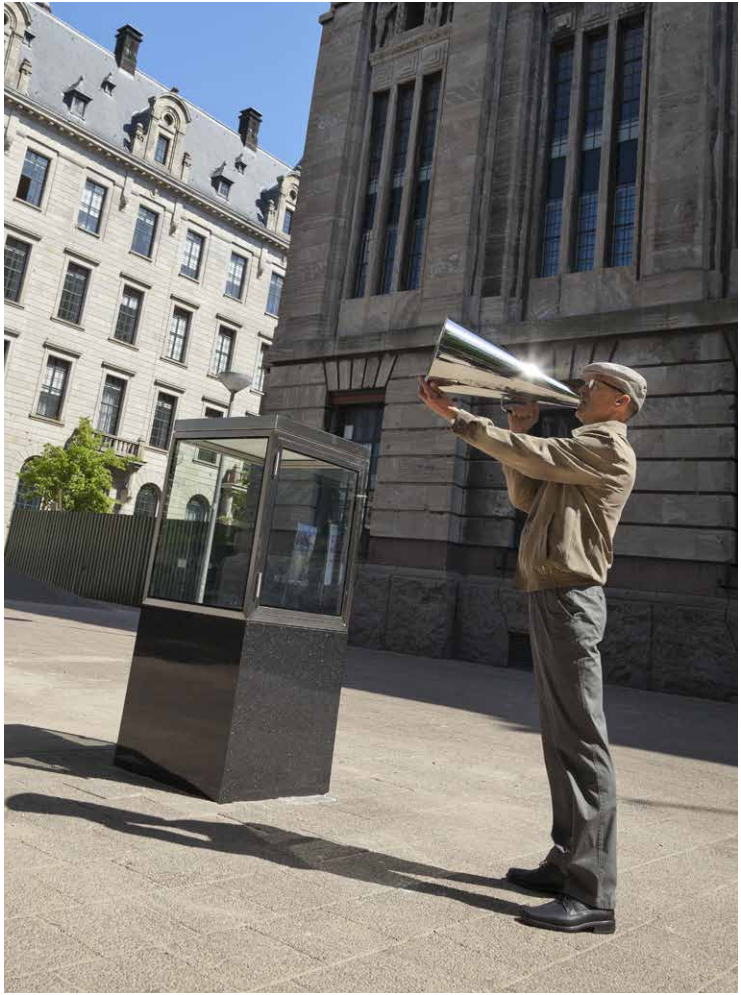
Aan standbeelden zit altijd een politiek tintje. De 19e-eeuwse staatsman Van Hogendorp verdiende als ontwerper van de grondwet wel een eerbetoon, maar de initiatiefnemers – liberalen – wilden dit standbeeld omdat hij een voorstander van de vrije handel was geweest. Dus betekende dit beeld 1-0 in de felle strijd met de voorstanders van het protectionisme in die jaren. De koning, ministers en maar liefst drieduizend man kwamen demonstratief naar de onthulling in 1867.

Vorige eeuw begon het beeld vlekkerig te worden en zijn economiestudenten het liefdevol gaan poetsen, een praktisch en politiek gemotiveerd eerbetoon. Echt schoon werd het alleen niet. Tijdens kerstmarkten werd het beeld omgeven door besneeuwde kerstbomen, maar dat is nauwelijks te bekritiseren, want die waren natuurlijk wel een toonbeeld van vrije handel.

All statues have a political twist. The 19th-century statesman Van Hogendorp would probably have deserved a tribute for drawing up the constitution. However, the liberals who initiated this statue primarily wanted to honour Van Hogendorp as a staunch supporter of free trade. At the time of its completion this statue therefore meant a small victory for the liberals in their fierce battle against protectionism. The king, ministers, and over three thousand others all demonstratively attended its unveiling in 1867.

When the sculpture started to become dirty and stained, some 20th-century students of economics decided to lovingly clean it — a tribute that was both practical and politically motivated. However, it never became spotless. During the Christmas season the statue was surrounded by snow-covered Christmas trees, but it would be difficult to criticise such a prime example of free trade.

• Beursplein

9. Elmgreen & Dragset
IT'S NEVER TOO LATE TO SAY SORRY (2011)

Elke woensdag om exact 12 uur loopt een man met pet naar dit kastje toe, haalt de megafoon eruit en schalt de woorden *'It's never too late to say sorry!'*. Een waarheid als een koe, maar voor wie is deze boodschap bedoeld? Richt hij zich hier naar het stadhuis, naar het oorlogsverleden of naar zomaar voorbijgangers? Het Scandinavische kunstenaarsduo Elmgreen & Dragset dat in opdracht van SIR in 2011 deze performance bedacht, laat het over aan het publiek welk politiek of persoonlijk statement ze erin zien. De woorden dwingen tot zelfreflectie, vindt performer Wim Konings die de bijnaam 'Coolsingelschreeuwer' kreeg en daar wel tevreden mee is.

Het is de langst lopende performance uit de kunstgeschiedenis. Ook bij noodweer, storm, busladingen toeristen: altijd is hij er, tot op de seconde nauwkeurig.

Each Wednesday, exactly at noon, a man wearing a cap walks up to this cabinet, takes out the megaphone, and shouts the words *'It's never too late to say sorry!'*. A universal truth, indeed, but who is this message intended for? Is he addressing city hall, referring to the atrocities of war, or is he calling out to random passers-by? In 2011, SIR commissioned the Scandinavian artist duo Elmgreen & Dragset to create this performance. The artists leave it up to the public to decide which political or personal statement it might convey. Dubbed the 'Coolsingel Cryer', a nickname he fully embraces, performer Wim Konings says that the words force us to engage in self-reflection.

To date this is the longest running performance in art history. Come rain, shine, storm, or busloads of tourists: he is always there, accurate to the second.

10. Charles van Wijk & Arend Odé
JOHAN VAN OLDENBARNEVELT (1920)

Vanaf de 19e eeuw verschenen in Europa standbeelden van belangrijke staatslieden en historische figuren om de openbare ruimte leerzaam te maken. Maar Nederland werd nooit echt een land voor standbeelden en volksstad Rotterdam kreeg meer beelden voor sporters en muzikanten dan voor hoogwaardigheidsbeklederS. Het stadhuis is er natuurlijk wél een goede locatie voor.

De 17e-eeuwse raadpensionaris Van Oldenbarnevelt is in vol ornaat geportretteerd als landsbestuurder en pensionaris van Rotterdam. Daar verbeterde hij de stadsboekhouding en legde de grondslag voor Rotterdam als tweede Hollandse havenstad, voordat hij op het Binnenhof op last van prins Maurits van Oranje bruut werd onthoofd. Dit beeld was in 1920 een cadeau van een wethouder voor het toen net nieuwe stadhuis en kwam in een nis pal onder de burgemeesterskamer.

From the 19th century onwards, all over Europe statues of important statesmen and historical figures started to appear in the public space for educational purposes. The Netherlands, however, never really became a nation of statues, and a working-class city like Rotterdam therefore features more sculptures honouring athletes and musicians than dignitaries. That said, the city hall is of course an excellent location for a classical statue.

The 17th-century grand pensionary Van Oldenbarnevelt is portrayed in full regalia as national ruler and pensionary of Rotterdam. Here he improved the city's bookkeeping and laid the foundations for Rotterdam becoming the second port of Holland. Later on he was brutally beheaded on Binnenhof in The Hague by order of Maurice, Prince of Orange. In 1920, an alderman gifted this statue to the recently completed city hall. It was placed in an alcove directly underneath the mayor's chamber.

• Coolsingel 40

11. Auke Hettema
HUGO DE GROOT (1969)

Jurist en schrijver Hugo de Groot volgde in 1613 Van Oldenbarnevelt op als raadpensionaris van Rotterdam. Hij bereidde bijeenkomsten van de burgemeesters voor en ging mee naar staatsvergaderingen. Maar als humanist had hij kritiek op heersende religieuze opvattingen over predestinatie: hij vond dat God niet voorbestemd had wie verdoemd was en wie niet. Mensen speelden daar zelf ook een rol in, zei hij.

Voor die kritiek werd hij in 1618 gevangengezet in Slot Loevestein en ontsnapte in een boekenkist. Burgers die het vorige eeuw gek vonden dat er nog geen standbeeld bestond voor deze beroemde pensionaris van Rotterdam, zamelden geld in. Op de sokkel is zijn naam gelatiniseerd tot Grotius, en de tekst over waarheid links lijkt een aanklacht tegen zijn veroordeling: mensen delen nu zijn opvatting.

In 1613, the lawyer and author Hugo de Groot became Johan Van Oldenbarnevelt's successor as pensionary of Rotterdam. He prepared the meetings of the mayors and attended state assemblies. However, as a humanist he criticised the prevailing religious views on predestination. According to him, God had not predestined who was damned and who was not. Instead he thought that all people were partly responsible for that themselves.

In 1618 these views led him to be imprisoned at Loevestein Castle, from which he managed to escape while hiding in a chest of books. In the 20th century citizens started to wonder why this famous pensionary of Rotterdam had never been honoured with a statue and started to raise money for one. On the pedestal De Groot is called by his latinised name, Grotius, and the text about truth on the left reads as a complaint against his incarceration: today people share his opinion.

• Coolsingel 40

12. Willem de Kooning
SEATED WOMAN, STANDING FIGURE, RECLINING FIGURE (1969)

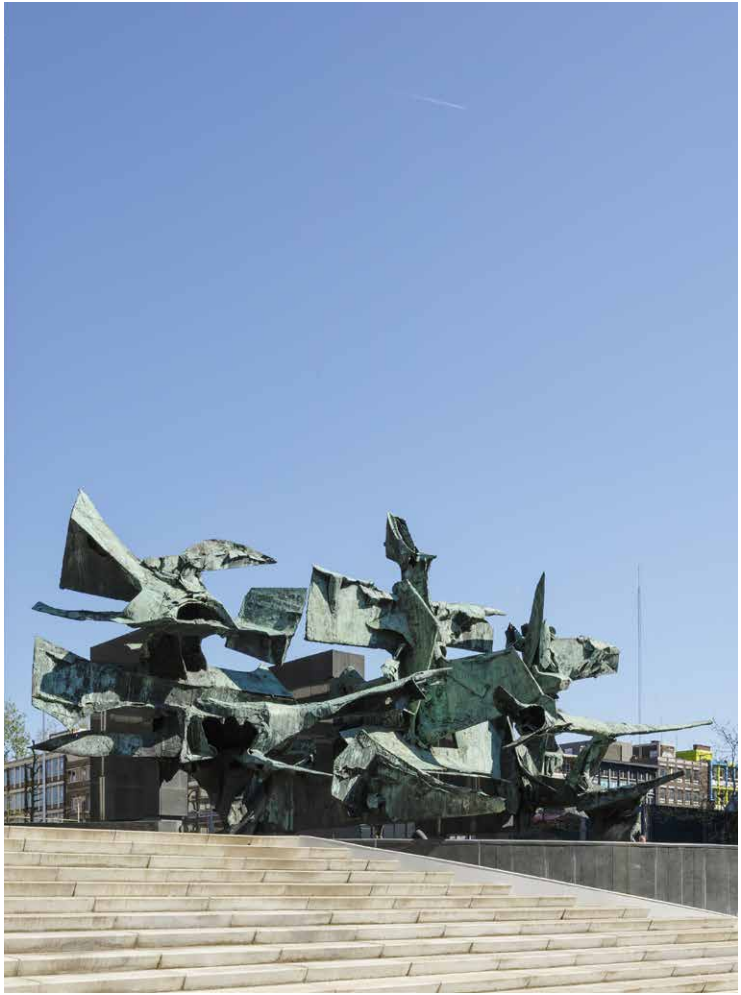
De Amerikaanse kunstenaar De Kooning kwam oorspronkelijk doodgewoon uit Het Oude Noorden. Vanaf de jaren 1950 maakte hij in de VS grote schilderijen van vrouwen die niet geïdealiseerd waren, maar vooral expressief. In 1969 ging hij voor het eerst beeldjes boetseren. Hij droeg meerdere handschoenen over elkaar, omdat hij zijn handen te klein vond en de vingerafdrukken er wel stevig robuust uit moesten zien. Ledematen van rolletjes klei plakte hij aan de romp. *Seated Woman* kreeg zelfs een paar extra ledematen, om de expressie te vergroten. Ze moesten eruit zien als één grote energieke uitbarsting, snel gemaakt.

De Kooning zag klei als dikke verf en zijn sculpturen als driedimensionale schilderijen. Het donkere patina versterkt de welvingen ervan. De reden dat Rotterdam dit drietal beelden neerzette, is als eerbetoon aan deze wereldberoemde stadsgenoot.

• Weena 103

American artist De Kooning originally hailed from ‘Het Oude Noorden’, a neighbourhood in Rotterdam North. Already living in the US, from the 1950s he started making monumental paintings of women that were not idealised but sooner expressive depictions. In 1969 he started modelling his first statuettes. For these he wore multiple gloves as he considered his hands too small and wanted the finger marks to look strong and robust. He made limbs from roles of clay which he then stuck to the torso. *Seated Woman* was even given a couple of extra limbs to enhance the work’s expressiveness. These rapidly made figures are meant to convey a single big and energetic outburst.

De Kooning approached clay as thick paint and these sculptures are therefore three-dimensional paintings. The dark patina enhances their curves. The city placed this threesome in the public space to pay tribute to the world-famous Rotterdammer.

13. Wessel Couzijn
CORPORATE ENTITY (1963)

De directie van Unilever gaf Couzijn in 1958 alle artistieke vrijheid om het toenmalige kantoorpand te voorzien van een dynamisch, vrijstaand, monumentaal beeldhouwwerk. Couzijn ontwierp een abstract en driedelig beeld vol grandeur. Een mensfiguur met vlerkachtige ledematen in het midden rijst uit boven twee zijdelen. Het is een Icarus: een mythologische figuur die te veel opsteeg naar de zon. In het oorspronkelijke verhaal stort die neer, hier niet. Deze succesvolle figuur symboliseert de menselijke ondernemingsgeest die de beperkingen van het alledaagse wil ontstijgen. Opgestegen, van bovenaf, schept hij orde in een complexe organisatiestructuur – zoals van Unilever.

Alleen de titel, *The Manipulator*, zat het bedrijf niet lekker. Daarom heet het nu *Corporate Entity*. Waarschijnlijk is het de grootste bronsplastiek die ooit in Nederland gegoten is.

In 1958, the management of Unilever gave Couzijn complete artistic freedom to create a dynamic, freestanding, monumental sculpture for the building that housed their offices at that time. Couzijn designed an abstracted, three-part sculpture full of grandeur. In the centre a human figure with wing-like limbs towers above the two flanking elements. He is an Icarus: a mythological figure who flew too close to the sun. In the original story Icarus crashes to the ground, but this one does not. Instead this successful figure represents the human entrepreneurial spirit, intent on rising above the limitations of everyday life. From this ascended position, above us, he creates order in a complex organisational structure – like that of Unilever.

The only thing the company was not so keen on was its original title: *The Manipulator*. Therefore it is now called *Corporate Entity*. This is probably the largest bronze sculpture ever cast in the Netherlands.

• Weena 455

14. Thomas J Price
MOMENTS CONTAINED (2023)

Dezelfde vrouw als bij de Kunsthal staat hier opnieuw, nu zonder haar telefoon, rustig voor zich uitkijkend. Het beeld werd een nationale sensatie toen het in 2023 werd onthuld. Een enkeling was boos: hoezo krijgt een gewone vrouw, zonder enige bijzondere verdienste, een heus standbeeld? Zich schrap zettend voor zulke kritiek, lijkt de vrouw alvast haar vuisten in haar broekzakken te ballen. Tegelijk kijkt ze ook zelfverzekerd en ze staat bewust op de grond, gewoon op Nikes.

In de openbare ruimte hebben de beelden van Price nooit een sokkel, want juist die zorgen voor de ongelijkheid waar hij een tegenstander van is. En ze mag ontspannen hoor: het beeld werd ongelooflijk populair. Als ‘Knotje van Rotje’ haalde ze alle media en zette ze Rotterdam op de kaart als inclusieve stad.

The same woman who was standing at the Kunsthal earlier is now standing here, although without her phone, calmly gazing ahead. This sculpture became a national sensation when it was unveiled in 2023. Some individuals were angry: Why would an ordinary woman, who had done nothing special, deserve an actual statue? Bracing herself against such criticism, the woman appears to have already clenched her fists in her trouser pockets. At the same time she also seems self-assured, just standing there on her Nike trainers, intentionally placed on the ground.

In the public space, Price never places his sculptures on pedestals as these are exactly the things that cause the inequality he opposes. And don’t worry, she can now relax: the sculpture has become incredibly popular. Nicknamed ‘Knotje van Rotje’, which is something like ‘The Bun from Rotterdam’, she was big news on all media outlets and put Rotterdam on the map as an inclusive city.

• Stationsplein

BKOR EN SIR

Geen enkele stad in Nederland heeft zo veel kunstwerken op straat als Rotterdam. De stadscollectie nam een aanvang in 1622 met de realisering van het standbeeld *Erasmus*. In 2023 werd *Moments Contained* van Thomas J Price aan de collectie toegevoegd.

Het hoge niveau van de kunstwerken en de prachtige staat waarin ze verkeren, zijn vooral te danken aan twee programma's van CBK Rotterdam: BKOR (Beeldende Kunst & Openbare Ruimte) en SIR (Sculpture International Rotterdam) beheren samen de Rotterdamse beeldencollectie en een bijbehorend kennis- en documentatiecentrum.

CBK Rotterdam schenkt deze wandelroute aan de bezoekers van de tentoonstelling *Thomas J Price. Matter of Place* in Kunsthal Rotterdam (5 oktober 2024 – 9 februari 2025).

No other city in the Netherlands can boast as many artworks in its streets as Rotterdam. In 1622, the city collection's first acquisition was the statue of *Erasmus*. In 2023, *Moments Contained* by Thomas J Price was added to the collection.

The high-end quality of the artworks and their immaculate state of repair can mainly be credited to two programmes of CBK Rotterdam: BKOR (Beeldende Kunst & Openbare Ruimte – Visual Arts & Public Space) and SIR (Sculpture International Rotterdam). They are jointly responsible for Rotterdam's sculpture collection and the accompanying knowledge and documentation centre.

CBK Rotterdam presents this walking tour as a gift to visitors of the exhibition *Thomas J Price. Matter of Place* at Kunsthal Rotterdam (5 October 2024 – 9 February 2025).

CBK R'DAM ART OFFICE

SCULPTURE INTERNATIONAL ROTTERDAM

BKOR

COLOFON / COLOPHON
BKOR en SIR zijn programma's van CBK Rotterdam /
BKOR and SIR are programmes of CBK Rotterdam

Ontwerp / Design: 75B
Tekst / Text: Sandra Smets
Vertaling / Translation: Marie Louise Schoondergang
Samenstelling & redactie / Production & editing: Nienke Post
Fotografie / Photography:
Damian Griffiths © Thomas J Price. Courtesy the artist and Hauser & Wirth: 1, cover
Jannes Linders: 3, 4, 5, 7, 9, 12, 13, 14, backcover
Otto Snoek: 2, 6, 11, cover achtergrond
Mark Bolk: 8
Collectie BKOR: 10

© 2024 CBK R'DAM

Deze route langs 14 kunstwerken brengt u van Kunsthal Rotterdam naar het Centraal Station. Het thema van deze wandelroute, de menselijke figuur, is slechts één van de vele onderwerpen van de meer dan duizend kunstwerken in de openbare ruimte die Rotterdam rijk is. Daarmee heeft de stad een wereldwijd unieke kunstcollectie, die 24 uur per dag toegankelijk is. Ontdek met onze kunstroutes de grote diversiteit aan beelden in de stad én de daarbij behorende verhalen.

This route past 14 artworks takes you from Kunsthal Rotterdam to Rotterdam Central Station. The subject matter of this walking tour, the human figure, is only one of the many themes represented by over a thousand artworks in the public space of Rotterdam. This means the city owns an art collection that is unique in the world, and open to the public 24/7. With the help of our art routes you can explore the great diversity of sculptures the city has to offer, as well as the stories behind them.

bkor.nl – sculptureinternationalrotterdam.nl – kunsthal.nl